

Het Sliedrechts Dialect (559)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Indië

Onderlest reeje me op 'n prachtige zeumerdag over de rijksweg. Tusse Slierecht en Harringsveld kijk ie dan zô mooi naer overdiep. "Kijk is" zee Besjaon, "kijk is hoe druk 't is op de strandjies overdiep. Leuk hee!" Nou en of 'k 't leuk vong. Van klaains af aan ben 'k al gek op waoter en nog aaltijd zwem 'k aarg graeg. Al mijmerend vroeg 'k m'n aage af hoe dat dat aailijk gekomme was. D'r was mor êên conclusie mogelijk: dat kwam deur vroeger!

Aarksie

M'n vaoder mos voor Jan Volker 'n opbouw op 'n scheepie maoke. Dat was makkelijk voor de vriendwaarkers. Dan hadde ze 'n onderkomme dà verslept kon worre naer gelang waer 't waark was. 't Was aarg êênvoudig. D'r was net ruimte voor 'n taofeltjie med aan weerszije 'n houtte banksie en in 'n hoek sting 'n klaain kacheltjie. Deur 'n gat in 'n schot kò je naer 't voorondertie waer verschaaijene kribbe getimmerd wazze. M'n vaoder hà mè Volkere afgesproke dà wij die zeumer dan 'n weeksie in dat aarksie moche. 't Wier onze eerste echte vekansie. Dat was wat in 't begin van de vijftiger jaere! "Dà 's leuk", zee m'n moeder, "mor dan wi 'k wel eerst lere zwemme, en Korsjonnao mot dan ok op zwemles!". Een vrouw die iederen ochend d'r huishouwe in de steek liet om een uur te gaon zwemme, dat wier waarschijnlijk deur veul mense mor raor gevonge. Mor wat hebbe me genote! En dien week op 't aarksie in d'n Biesbos was echt onvergetelijk! Vemaal omdà me zôôvel zwomme.

Roeibôôt

Opa van der Vlies had 'n roeibôôt en we gonge regelmaotig 'n daegchie naer overdiep. D'r gong allicht nog een tante mee mè neefies en nichies, dat was aarg gezellig. De moeders roeide gewoon zelf naer d'n overkant, dà vonge ze hêêl gewoon in die tijd. Opa broch ons ok dikkels over. Daer genoot ie zô van! Soms liet ie z'n ripperaosiefietse eefies in de steek en kwam tussedeur ok nog effe gunneweer roeie om te kijke of aalles wel goed gong en ovve me 't naer ons zin hadde.. Op 'n mooie zaeterdag gonge me weer is voor een daegchie naer 'n strandjie aan d'n overkant. Deur 't mooie weer was 't 'r aarg druk. Bij vaallend waoter viel een stuk van de kreek drôôg en kwam d'n blubber tevoorschijn. Wat is t'r mooier voor 'n kaaind dan waoter en zand of bleurie? 'n Hêêl ploegchie opgeschote jonges hadde d'r aage van top tò têên ingesmeerd met dat blubberzooichie, 't zat tot in d'r haer toe. Ze holde over 't strandjie en zwaaide mè grôôte rietpluime bove d'r hôôd. Trewijl maokte ze Indiaonegeluide. 'k Vong 't aarg indrukwekkend en zat 'r geboeid naer te kijke. "Dat zijn nou echte Indiaone", zee m'n vaoder, "want we zijn hier in Indië!" M'n broer Johan maokte 't nog mooier:"En kijk daer is in de kreek! Daer zwemt een echte kakkelobbes! Dat is een soort kokedil!" 'k Was t'r hêemel van onderstebove. Goh, hêemel naer Indië . . . Indiaone en kakkelobbeze . . .

Kan niet

De maandagochend daerop huppelde ik blij naer de Juliaonaoschool. Onze aage juffrouw Van der Linde van de twêêde klas, liep op 't schoolplain. Dat was boffe! Opgetoge holde ik naer d'r toe: "Juffrouw, juffrouw, ik ben in Indië geweest!" "Maar Korrie, dat kan toch

helemaal niet! Indië is heel erg ver weg, daar kan je niet zo maar even naar toe!” “Toch is het echt waar, juffrouw, m’n vader zeg ‘t zelf! En we hebbe indiaone gezien . . . enne . . . echte kakkelobbeze!” “Oh ja . . . en hoe ben je daar dan naar toe gegaan?” “Nou gewoon, met de roeiboot van opa’s! En het is echt waar!” “Dan hebben ze je mooi voor de gek gehouden, want het bestaat niet. Echt niet! Dat kan niet in zo’n korte tijd, Indië is zo ver weg dat je er weken over zou doen met een boot en wel één of twee dagen met een vliegtuig!”

Die maondagochend zà ’k nied aals te best opgelet hebbe. Ik voel nog de verwarring in m’n hôôfd. ‘k Mos t’r aals mor aan denke . . . Wie had ‘r nou gelijk? M’n vaoder op wie ‘k aaltijd blind kon vertrouwe, of de juffrouw die ‘k zô hôôg hà staon? Trouwes, ‘k had die Indiaone en die grôôte kakkelobbeze toch ommers zelf gezien!?

Spiedbôôt

‘t Raore is dà ‘k nog percies die verwarring van zô’n vijftig jaer geleeje trug ken voele, mor nie meer weet hoe of ‘k achter de waerhaaid gekomme ben. Êên ding weet ‘k wel: die daegchies naer overdiep zijn mooie glinsterende kraoltjies in de ketting và m’n herinneringe. Met ’t aalergrôôtste plezier denk ‘k aan die jaere trug.

De jongeloi van tegewoordig gaon vast nie met de roeibôôt van d’r opa naer d’n overkant, mor met d’n êên of aandere snelle spiedbôôt. Grôôte kans dà ze percies wete waer Indië legt, aandere zoeke ze dat wel eefies op, op internet. Neeje, de kaander van tegewoordig hoef ie waainig meer wijs te maoke. As wij een grillige bôômtak of een oud bonk hout met de strôôm mee zien drijve, zegge me nog aaltijd: “ Kijk is, daer gaod ’n kakkelobbes!” Mor of de kaander van nou ok wete wat of dat is, dat vraeg ‘k m’n aage af. Wà denke jullie?

Korsjonno

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de families (Veth) (nieuw) en Koppelaer in de “Genealogische Grabbelton”